

25 ביולי 2013

דברים לזכרו של אורי אופנהיים שנאמרו בלוויתו על ידי גד קורן

לא, שלוש הבנים וכל משפחת אופנהיים המורחבת,

בשם דיקן הפקולטה לפיסיקה, שלא יכל להיות נוכח כאן, אני מביע את צערה של הפקולטה על מותו של פרופסור אורי אופנהיים. אורי נולד בשנת 1926, הצטרף לפקולטה בשנת 1959, פרש לגמלאות כפרופסור אמריטוס בשנת 1994, והיה בן 87 במותו.

תחום המחקר העיקרי של אורי היה ספקטרוסקופיה של גאזים, במיוחד בתחום האינפרה אדום של הספקטרום.

כשאני הצטרפתי לפקולטה בשנת 1975, אורי קיבל אותי לעבודה במעבדתו, כי כך נקלטו רוב חברי הסגל הצעירים שעסקו בפיסיקה ניסויית בזמנו. זה נבע מאילוצי תקציב, שכיסו פחות או יותר הוצאות לתפעול המעבדות, אבל לא לבניית מעבדות חדשות כפי שהדבר נהוג היום, עם תקציב של מעל למיליון דולר לכל מועמד ניסיונאי חדש בפקולטה. אורי קיבל אותי במאור פנים, וסייע לי ככל שיכל לקליטה מהירה בעבודת המעבדה. עסקנו בזמנו הרבה בבניה של לייזרים פולסיים רבי עוצמה של CO₂ ששימשו לעירור רב-פוטוני של מולקולות ולהפרדת איזוטופים. בנינו את הלייזרים האלה בעצמנו כי זה היה עדיין בתחום המחקר, וגם כי לא היה ניתן לקנות אותם בחוץ. זה כמובן עיכב את התקדמות המחקר, אך למרות זאת פרסמנו ביחד באותן שנים, כ- 20 מאמרים משותפים של אורי ושלי.

אביא כאן דוגמה אחת לאופי המסודר של אורי. כאמור תקציבי המחקר ניתנו במשורה על ידי הפקולטה, ושנה אחת אורי החליט שאי אפשר יותר להמשיך בבניית מערכות וקום, שהיינו זקוקים להן לצורך בניית הלייזרים ותאי המדידה, מפאת המחסור במחברי וקום (vacuum fitting components). ולכן באותה שנה כל התקציב שלנו הוקדש להזמנת מחברי וקום! זה כמובן איפשר עבודה נוחה יותר, אבל בפירוש מעיד על האופי של אורי. אם תרצו האופי ה"קיי" של אורי.

ולסיכום אומר שאני מודה לאורי על היחס הטוב שלו אלי, על החברות, ועל שיתוף הפעולה הפורה איתו. יש לי רק זכרונות טובים ממנו. יהי זכרו ברוך.